

(ΚΙ ΑΛΛΑ) ΝΥΣΤΕΡΙΑ ΣΤΗ ΣΑΡΚΑ ΤΟΥ ΕΣΥ

ή τι παιχνίδι ήδη παιζόταν όταν το κράτος επέβαλε λοκντάουν & μαζικούς εμβολιασμούς

30 Ιανουαρίου 2023

Η όλη ιστορία είναι πλέον ξεκάθαρη. Όσες κι όσοι αρνιόντουσαν να δουν πέρα από τη μύτη τους, ίσως έχουν αρχίσει να καταλαβαίνουν τι παιζόταν τόσο καιρό, με πρόσχημα τον covid-19. Ο χρόνος, όμως, δε γυρίζει πίσω. Και μαζί του δεν αντιστρέφεται:

ούτε το διαρκές ξεζούμισμα όσων υγειονομικών εργαζομένων παρέμειναν στο ΕΣΥ και σήμερα κλατάρουν από τη σωματική και πνευματική εξουθένωση, καθώς τόσους μήνες τώρα αναγκάστηκαν, όπως-όπως (πώς αλλιώς;), να καλύψουν το ξαφνικό κενό χιλιάδων συναδέλφων τους που εκδικητικά εκδιώχθηκαν εν μια νυκτί, επειδή δεν δέχθηκαν να κάνουν ένα, και με τη βούλα πλέον, αναποτελεσματικό εμβόλιο·

ούτε η μαζική απαξίωση βασικών υπηρεσιών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας υγείας, στο φόντο της βίαιης προσαρμογής νοσοκομείων και μονάδων ΠΦΥ σε μια στενή, μονοθεματική, βιοτεχνολογική λογική («κάνε το φιξάκι σου και κοιμήσου ήσυχος, οι ειδικοί ξέρουν τι είναι πιο κατάλληλο για εσένα»·

ούτε η αναστολή και συμπίεση άμεσων υγειονομικών αναγκών (χειρουργεία, μακροχρόνιες θεραπείες, διαγνωστικές εξετάσεις), καθώς τα, μονοθεματικά όπως προείπαμε, νοσοκομεία εξυπηρετούσαν ασθενείς μόνο με covid-19 – και από εκεί και πέρα βρες τη λύση μόνη σου, είτε σκάζοντας φράγκα στον ιδιωτικό τομέα, είτε κάνοντας «υπομονή»·

ούτε οι απανωτές μειώσεις του μισθού, μέσω της διαρκούς μετακύλισης του κόστους υγειονομικής περίθαλψης στις πλάτες μας.

Κι αφού το κράτος βρήκε την κατάλληλη ευκαιρία κι έσπειρε υγειονομική τρομοκρατία και πατερναλισμό, ήρθε η ώρα να δρέψει τους καρπούς που γεννά η τρέχουσα κοινωνική συναίνεση:

Το υποστελεχωμένο εδώ και χρόνια προσωπικό, σήμερα βαφτίζεται «επαρκές» αλλά «άνισα κατανομημένο», για να προχωρήσει η αξιολόγησή του και μέσω αυτής, η επισφαλαιοποίηση της εργασίας του με νέους, επί τα χείρω, όρους εργασίας, ανάλογα με τις συγκυριακές ανάγκες της εκάστοτε ΥΠΕ –όπως συμβαίνει ήδη με τους ανεμβολίαστους υγειονομικούς που τους επέστρεψαν ακόμη και σε άσχετες θέσεις εργασίας·

Η μεγάλη αύξηση (θανατηφόρων) ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων, λόγω της χρόνιας υποστελέχωσης του νοσηλευτικού προσωπικού, των ανεπαρκών υποδομών (πχ. ΜΕΘ) και της υπερσυνταγογράφησης φαρμάκων, βαφτίζεται «αδυναμία τήρησης υγειονομικών πρωτοκόλλων» οδηγώντας στην άμεση στοχοποίηση του υποστελεχωμένου προσωπικού και στην εδραίωση τεχνο-οικονομικών κριτηρίων λειτουργίας, μέσω των οποίων θα επιχειρηθεί η μετακύλιση επιπλέον κόστους περίθαλψης στους ίδιους τους ασθενείς·

Η (αναγκαστική) μείωση της προσέλευσης στα νοσοκομεία και τις δομές ΠΦΥ για άλλες αιτίες, πλην covid-19, βαφτίζεται «πλεονάζουσες υποδομές σε σχέση με τις ανάγκες» και «άνιση κατανομή κλινών» για να «δικαιολογηθούν» οι επερχόμενες συγχωνεύσεις κλινικών, που θα πολλαπλασιάσουν τις «περιπλανήσεις» ασθενών (ειδικά σοβαρών περιστατικών) από νοσοκομείο σε νοσοκομείο. Βαφτίζεται, επίσης, «Μονάδες Ημερήσιας Νοσηλείας» για να μην πολυκάθονται οι ασθενείς στο νοσοκομείο και πιάνουν ακრειαστο χώρο (άσε που μπορεί να κολλήσουν καμιά ύπουλη λοίμωξη) αλλά και «οικογενειακός γιατρός», το νέο μέτρο που θα χρησιμοποιηθεί για να μειωθούν οι επισκέψεις στα δημόσια νοσοκομεία και να ωθούνται, όσοι δύνανται να βάλουν από την τσέπη, στα ιδιωτικά. Βαφτίζεται, τέλος, «έκτακτες υπηρεσιακές ανάγκες ανά φορέα παροχής υπηρεσιών υγείας» για να προχωρήσει η εποχιακή (και όχι μόνιμη) πρόσληψη έκτακτου ιατρικού προσωπικού.

Οι τεράστιες ουρές στα εξωτερικά ιατρεία και οι αναμονές στα πρωινά ραντεβού/χειρουργεία βαφτίζονται «απογευματινά ιατρεία/χειρουργεία», ώστε να νομιμοποιηθεί, και τυπικά, το «φακελάκι» για όσους θέλουν να κάνουν τη δουλειά τους «γρήγορα και τσίλικα»·

Τα ράντζα, καθημερινό φαινόμενο (και) φέτος στα νοσοκομεία, βαφτίζονται «συνεργασία με ιδιωτικές κλινικές», ώστε να αρχίσει να γενικεύεται η υλοποίηση Συμπράξεων Δημόσιου-Ιδιωτικού Τομέα, ακόμη και σε επίπεδο προσωπικού (πέρα από τις κλίνες και τον ιατροφαρμακευτικό εξοπλισμό)·

Οι ελλείψεις σε βασικά φάρμακα βαφτίζονται «συγκυριακές διακυμάνσεις της αγοράς» και «υψηλό κόστος παραγωγής» και αυξάνεται η συμμετοχή μας στην αγορά τους·

Η απουσία εξατομικευμένης θεραπευτικής-κοινωνικής προσέγγισης –πώς θα μπορούσε να υπάρξει τέτοια σε ένα καπιταλιστικό κόσμο– βαφτίζεται «ατομικός φάκελος υγείας», για να καταγράφονται και άρα να ελέγχονται οι δαπάνες ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης σε ατομικό και περιφερειακό επίπεδο.

Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις στο ΕΣΥ, κάτω η αξιολόγηση που θα τις «δικαιολογήσει»!

Αν δεν λογαριαστούμε τώρα, δε θα λογαριαστούμε ποτέ!

**ΟΥΤΕ ΕΘΝΙΚΟΣ, ΟΥΤΕ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΣ
Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΚΟΣ**

*Συνέλευση ενάντια στη βιοεξουσία
και την κλεισούρα*

